

Szeptember elsején a Pécsi Nemzeti Színházban tartotta ünnepi testületi ülését Pécs város képviselőtestülete. Az ünnepélyes esemény végén átadták az ideai díjakat, melyek közül kiemelkedik Andrásfalvy Bertalan Díszpolgári Címe. A kitüntetettek között tudós, egyházi ember, művész, harcos városvédő és még egy újságíró is akadt.

Képünkön dr. Andrásfalvy Bertalan, Pécs díszpolgára mond beszédet, háttérben a többi díjazott.

Különleges volt a mai ünnepség, hiszen dr. Páva Zsolt polgármesteren kívül az egyetem új rektora

Bódis József

dr.

is beszédet mondott. Erre az adott okot, hogy a Pécsi Tudományegyetem elődjét 1367-ben éppen ezen a napon alapították. Mindkét szónok párhuzamot vont a város jelenlegi és a történelem során betöltött szerepével. Megállapították, hogy voltak nehézségek és dicső pillanatok a város és az egyetem életében, de mindig sikerült ezeken úrrá lenni. Jelenleg a kettősség jellemzi Pécs és a felsőoktatás helyzetét. Egyrészt messze földről járnak gyönyörködni a település szépségében, másrészt pedig a városháza anyagilag nehéz helyzetben van, csakúgy, mint a campus. Egy nagyon fontos tényező az, ami biztosítja a megyeszékhely és az oktatási intézmény jövőjét, az olyan kiművelt emberfők, mint akiket a mai napon díjaz a város. Az ő munkájuk és tevékenységük képes a települést olyan helyzetbe hozni, hogy érdemes legyen itt élni és büszkék lehessünk a pécsi mivoltunkra.

Az alábbi személyek vehettek át kitüntetéseket:

Dr. Andrásfalvy Bertalan Díszpolgári Cím

Várnagy Attila Pro Civitate

Sólyom Katalin Pro Civitate

Bognár Levente Pro Civitate

Dr. Kellermayer Miklós Pro Civitate
Garadnay Balázs Pro Communitate
Civilek a Mecsekért Mozgalom Pro Communitate
Vidákovics Antal Pro Communitate
Bánky József Pro Communitate
Dr. Károly Róbert Pro Communitate
Dr. Suchman Tamás Pro Communitate
Pécsi Géza Városháza Emlékérem
Kereszturi József Városháza Emlékérem
Ante Soric Városháza Emlékérem
Póla József Városháza Emlékérem
Leőwey Táncegyüttes Közművelődési Díj
Szittár Lászlóné Oktatási Díj
Dobány Sándor Művészeti Díj
Dr. Hübner Mátyás Műszaki Díj
Varsányi Ferenc Szociális Díj
Dr. Nochta Tibor Közbiztonsági Díj
Dr. Nász László Közszolgálati Díj
Móro Mária Anna (posztumusz) Móro Mária Anna posztumusz Tudományos Díj
Morvay Imre Pio Házfőnök Humanitárius Díj
Filákovity István Kisebbségi Díj
Tóth László Sajtó Díj
Fischerné Virág Éva Ifjúsági Díj
Zsolt László Testnevelési és Sportdíj

A díjak átadását követő fogadáson néhány kitüntetettel tudtunk beszélni, közülük elsőként dr. Andrásfalvy Bertalannal, aki a díj átvétele után rögtönzött beszédében például kitért a magyarság történetére is itt Pécsen.

- Milyen város Pécs, hogy látja Ön azt a települést, amelynek immár a díszpolgára?
- Kivételes helye az országnak Pécs, jól ismerem, mivel levéltárban és múzeumban is dolgoztam itt, kutattam a múltját, amely páratlan a magyar városok között. Szinte az egyetlen olyan település, ahol a török megszállás alatt a katolikus felekezetek közös imahelyet tartottak fel, nem az elkülönülés, hanem az összefogás volt a jelszó, mert ez szolgálta a továbbélést és a fejlődést. Most is jól megférnek a különböző nemzetiségek és leginkább egymás értékeinek, hagyományainak az ápolására szólítják fel egymást. Toleráns város Pécs.

Amúgy ismerem Pécs minden rezdülését, bár 15 éve egy közeli kis faluban élek, azért 1960 óta, amióta ideköltöztem sok mindent megéltem és láttam, kutatómunkám során rengeteget olvastam a város különböző történelmi korszakait őrző dokumentumait.

- Ön a magyarság múltjáról beszélt, hogyan látja a jövőt?
- Csak rajtunk múlik, hiába van globális kiszolgáltatottság, nagy múlttal rendelkezünk és nagy tartalékokkal. Mindenesetre, hogy élünk-e ezekkel a lehetőségekkel, vagy sem, ezt nekünk kell eldönteni, de nagy ebben minden egyes polgár felelőssége, a maga helyén, a maga mesterségében.
- Tervez a közeljövőben publikációt, könyvkiadást?
- Mindig dolgozom valamin, most például a magyar történelemtanítással kapcsolatban vannak észrevételeim. Nem „Sumerológjáról”, vagy más zavaros elméletekről van szó, hanem arról, hogy a közelmúltban miben hibáztunk ezen a területen, mit emeltünk ki és mit hallgattunk el a magyar történelemben.

Megköszönve a tudós történész szavait és gratulálva a díjhoz dr. Suchmann Tamás felé veszem
az irányt, akit Pro Communitate díjjal jutalmaztak.

- Ön az EKF volt kormánybiztosaként dolgozott még nem is olyan régen, a díj bizonyára ebbéli tevékenységének szól?
- Valóban volt szerencsém ennek a csodálatos városnak segíteni abban, hogy az EKF program elinduljon és ilyen sikeres legyen, ahogy azt most látni lehet.
- Mi volt a megtorpanás oka akkoriban?
- Nagyon egyszerű, elvesztette a hitét sok olyan ember, akinek akkor az lett volna a dolga, hogy tolja a projekt szekerét. Én gyakorlatilag azt bizonyítottam be nekik, hogy igenis lehetséges 2010-re Pécsen a kulturális évad programját lefuttatni, ráadásul a terveknek megfelelően. Másrészt pedig a beruházásokat is meg lehet építeni, ha nem is 2010 elejére, de valamikor az ősz tájékán már át lehet némelyiket adni.
- Pécs polgármestere időközben Páva Zsolt lett, ez mennyiben befolyásolta egy szocialista kormánybiztos tevékenységét?
- Sajnos Tasnádi Péter tavaly meghalt, amit nagyon sajnálok, ám ezt követően minden úgy haladt tovább, ahogy kellett, már megválasztása másnapján

tárgyaltam Páva Zsolttal a teendőkről és hivatali időm alatt végig nagyon jól tudtunk együttműködni.

- Sok munka volt ebben az Ön részéről is, meglepődött a kitüntetésen?
- Meglepett és nagyon jól esett ez a gesztus, úgy gondolom a politikai kultúra magas foka nyilvánult meg ebben. Én a szívembe zártam a várost és mivel sok időt töltöttem el itt egy kicsi pécsi is lettem. A továbbiakban szurkolok a városnak, hogy ezt az EKF-nek köszönhető sikert és ismertséget a jövőben jól használja fel!

A Pro Communitate Díjat Garadnay Balázs helynök kapta meg, a Pécsi Nemzeti Színházban. Az egyházi személyiség úgy fogalmazott, bár hús-vér embereket szolgál, sőt, tőlük jött az elismerés, ennek ellenére Isten szolgájának vallja magát.

– A mennyei Atya gyermekeiért kell megtennem mindent, itt, a földi létben – jelentette ki az egyházi személyiség. – Ami számomra annyit jelent, továbbra is hasonló úton járva, jó irányban haladok. Persze, fontos egy hasonló elismerés, ám nem ez iránti vágyam vezérelte cselekedeteimet. A gesztus szép volt felém, ám hétköznapijaimat nem változtatja meg, ezt bizton mondhatom!

A Sajtódíjat egy olyan fotós vehette át, aki évek óta rengeteg kulturális rendezvényen csattogtatta már a gépét. Természetesen még a filmes világban kezdte a munkát, aztán áttért a digitális módszerre. De gép nélkül szinte sehová sem indul el Tóth László.

– Meglepett, hogy rám gondoltak – vallotta be Tóth László. – Igaz, az elmúlt évszázad hetvenes éveinek közepétől örökítem meg a városi történéseket. Természetesen egy pillanatra sem voltam abban a hitben, hogy ez nekem „járt” volna. Országos fotópályázatokon már részesültem elismerésekben, de ez azért más. Hiszen a szülővárosomtól kaptam meg egy olyan elismerést, amire örökké büszke lehetek.